LA CONVENCIÓ DE SANTS

FRANCESC SIMÓ





La Convenció de Sants va aplegar més de 800 persones independents al voltant de la Majoria Nacional i de Progrés

Molas: "Volem un govern al servei dels sis milions"

La Majoria Nacional i de Progrés ja roda per intentar guanyar les eleccions a Jordi Pujol

J. Lloret Devesa

◆ Més de 800 persones van participar ahir, a les Cotxeres de Sants a Barcelona, en la Convenció per una Nova Majoria Nacional i de Progrés, que té com a objectiu obtenir la majoria de les forces d'esquerra i derrotar Jordi Pujol a les pròximes eleccions al Parlament de Catalunya. La Convenció té com a eix polític d'aquesta operació el Partit dels Socialistes (PSC).

El socialista Isidre Molas, vice-president del Parlament, que és un dels promotors de la Convenció, va destacar la necessitat que l'esquerra guanyi les pròximes eleccions "per tal que Catalunya pugui avançar i que no ens puguin ofegar *les possibilitats de fer-ho*".

Molas, en un discurs molt crític envers el govern presidit per Jordi Pujol, va assenyalar que "cal retornar a una Generalitat que estigui al servei dels sis milions de ciutadans, i no la que els organitzi".

Política dels ciutadans

Al referir-se als objectius de la Convenció, quant a mobilitzar els sectors de l'esquerra no militant, va insistir en la necessitat "que la política no sigui només cosa dels aparats dels partits polítics, sinó de tots els ciutadans".

Tots els oradors de la Convenció –Jordi Solé Tura, Josep Ferrater Mora, Xavier Muñoz, Oriol Martorell, Oriol Bohigas i Pasqual Maragall– van ser especialment crítics amb la política desenvolupada pel govern de la Generalitat durant els ultims vuit anys.

FRANCESC SIMÓ



El filòsof Ferrater Mora va ser un dels principals protagonistes de la Convenció

Intolerància i crispació

Els aspectes més criticats del govern de Jordi Pujol van ser la intolerància i el clima de crispació política existent a Catalunya, i també l'intent de monopolitzar el patrimoni de la cultura i dels conceptes de catalanisme i nacionalisme per part de la coalició de CiU, que dóna suport a Jordi Pujol.

En el debat de la Convenció es va posar de manifest que "només un govern de la Generalitat que expressi la voluntat majoritària de progrés podrà encarar i enfrontar-se als grans problemes de Catalunya".

El principal objectiu de l'esquerra, i per tant d'aquesta majoria de progrés, és, segons va expressar Isidre Molas, "reduir les actuals desigualtats, que és el camí que porta aconseguir més llibertat". "La veritable llibertat està en el repartiment equilibrat per tothom, i no en el que fan aquests liberals de subvenció i de pessebre", va afegir, fent una clara referència a l'actual govern de la Generalitat.

El debat també va assenyalar que cal que l'esquerra adreci tots els seus esforços perquè la represa econòmica "no signifiqui un augment de les desigualtats socials, que al mateix temps també desequilibra les quotes de participació de llibertat".

Una estructura que ofega

Un altre aspecte que la Convenció va criticar de l'actual majoria de govern a la Generalitat –que va ser qualificada de dreta conservadora– va ser "la seva voluntat de control sobre els diaris i mitjans de comunicació, empreses i clubs de futbol, perquè això crea una estructura que ofega. I aquesta no és la missió del poder polític", va dir el vice-president socialista del Parlament.

Per la seva banda, Jordi Solé Tura va assenyalar que durant el govern de Pujol "les úniques coses que s'han fet bé a Catalunya han sigut aquelles que han comptat amb la participació de tots, com la normalització lingüística, mentre que les que s'han fet malament són les que han fet només ells sols, com la supressió de la Corporació Metropolitana de Barcelona".

Solé Tura va insistir que les realitzacions més importants s'han fet a Catalunya "des dels municipis, i principalment des d'aquells que estan governats per l'esquerra". "No es pot acceptar que després de vuit anys de govern, i amb un pressupost de més de 700.000 milions de pessetes, encara ens digui Pujol que no es pot fer res contra l'atur des de la Generalitat", va afegir.

Entre els assistents a la Convenció, majoritàriament formada per independents, destacava no obstant una forta presència de càrrecs públics del Partit dels Socialistes de Catalunya, entre els quals es trobava el candidat a la presidència de la Generalitat, Raimon Obiols.

"Hi han alguns catalans carregats de punyetes"

◆ El filòsof i escriptor Josep Ferrater Mora, exiliat als Estats Units des del 1939, va fer una intervenció summament crítica del govern de la Generalitat, respecte a la seva política cultural i als intents de monopolitzar el catalanisme.

Ferrater Mora va manifestar a la Convenció que no pot intervenir directament en la política catalana, donada la seva nacionalitat nord-americana, però que "no havia pogut rebutjar la invitació a participar en aquesta reunió feta per una persona de l'honestedat de Xavier Rubert de Ventós".

El filòsof va assenyalar el perill que suposa pel nacionalisme i el catalanisme que aquests conceptes siguin monopolitzats "per la dreta". Ferrater va afegir que "hi han nacionalismes de moltes maneres. Els nazis també eren nacionalistes, però el seu nacionalisme agressiu, l'hem de rebutjar sempre".

Jugant amb l'idioma i mitjançant una divertida metàfora sobre el coneixement del lèxic, Ferrater va concloure dient que "els catalans som gent que no està per punyetes, encara que sembla que alguns sí que estan carregats de punyetes", fent una clara referència als sectors del catalanisme desqualificador de totes aquelles postures crítiques a la majoria que governa a la Generalitat.

"El catalanisme no ha de ser mai tancat. El nacionalisme ha de ser obert, perquè no només contribueix al desenvolupament de catalunya, sinó també al de la resta de l'Estat", va dir per concloure la seva intervenció.

SENSE ESCÓ

Tirèsies

Una segona versió

No és la primera ni serà l'última vegada que sectors de l'esquerra postprogre i dispersa intenten reagrupar-se al voltant, però fora, del partit d'esquerres més gran. En pocs anys, el PSC ha promogut almenys dos cops aquesta operació. La primera va ser fa una mica més de dos anys, amb la Primera Conferència d'Homes i Dones d'Esquerra, que, després d'unes sessions prou massives i optimistes, va ser víctima d'una reacció desconfiada d'una part de l'aparat socialista, i va morir aviat d'inanició. La Convenció per una Majoria Nacional i de Progrés és, doncs, una segona versió d'aquesta temptativa, que ha aconseguit transmetre una altra vegada un to de certa eufòria i participació. A la reunió de Sants hi ha hagut de nou figures rellevants i prou oients per omplir la sala, tot i que hi ha hagut també una elevada presència de càrrecs públics. Més que les velles discussions, que sempre tenen un to una mica essencialista, sobre el què i el com de l'esquerra, hi han predominat els discursos de denúncia de tipus inevitablement pre-electoral. La conjuntura marca, i per veure els resultats d'aquesta Convenció –de nom estranyament republicà i jacobí– caldrà esperar al 29 de maig.

Maragall diu que cal més entesa entre institucions

◆ L'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, va fer una defensa, davant la Convenció per una Majoria Nacional i de Progrés, del model federalista de l'Estat proposat pel PSC, del qual va dir era "molt necessari pel futur de Catalunya".

Maragall va assenyalar la necessitat de portar a terme un sistema polític autonòmic en el qual existeixi més col·laboració entre les institucions dels tres nivells de govern: l'autonòmic, el central i els ajuntaments.

En els seu discurs, l'alcalde de Barcelona, i segon candidat de la llista del PSC al Parlament, es va referir a la política del govern de la Generalitat, que en alguns aspectes ha suposat una gran pèrdua de temps, va dir textualment, per "fer unes lleis d'ordenació territorial, per arribar a aquesta destrossa final".

Entre els entrebancs més importants per aquesta falta d'entesa entre les institucions de govern catalanes, l'alcalde Maragall va destacar l'elaboració de les lleis d'ordenació territorial, l'eix transversal, la millora del trànsit a Barcelona o la situació de Ciutat Vella.

Maragall va concloure la seva intervenció amb la perspectiva de l'endemà del 29 de maig, data de les eleccions al Parlament de Catalunya, amb un missatge optimista per la majoria de progrés dient: "No hi ha millor sorpresa que la del poble que un dia es desperta amb el seu futur a les mans, per poder construir el seu autogovern sense tuteles".

Polèmica govern-Pujol per la retirada dels F-16

Fonts governamentals diuen que el president de la Generalitat ha trencat el consens

Diari de Barcelona

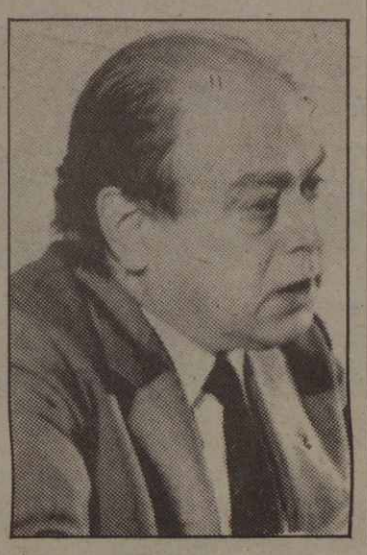
BARCELONA. – Un portaveu qualificat del govern central va considerar ahir "de poc afortunades" i "d'error polític" les declaracions fetes pel president de la Generalitat, a Roma, sobre la sortida dels avions F-16 del territori espanyol i sobre els compromisos internacionals d'Espanya amb l'OTAN. Les mateixes fonts van assenyalar que les crítiques de Pujol suposen "un trencament del consens bàsic que presideix el disseny de la política exterior espanyola".

En la seva última roda de premsa a Itàlia, Pujol va assegurar que la sortida dels 72 avions nord-americans estacionats a Torrejón suposa un debilitament important de les forces de l'Aliança Atlàntica a Europa i va atribuir un cert descontent per aquesta decisió a la resta de països que pertanyen a l'OTAN. El president de la Generalitat va afirmar, en al·lusió a l'actitud del govern espanyol, que "si no es vol una OTAN forta, el que s'ha de fer és sortir-ne".

Decisió meditada

Les fonts governamentals consultades pel **Diari de Barcelona** consideren que les paraules de Pujol a Roma "no són improvisades i obeeixen a una actitud meditada. Hi ha indicis recents que Pujol vol dur a terme una política exterior pròpia i diferenciada, però això no porta a enlloc". Aquesta interferència en matèria de política exterior espanyola és qualificada "d'insolita" i "d'inoportuna", però tampoc se li dóna més rellevància, han explicat al **DdB** les mateixes fonts de l'administració central.

Les crítiques del president de la Generalitat a determinats aspectes de la política exterior es relaciona, en altres mitjans oficials consultats pel **DdB**, amb el "malestar íntim" que ha provocat a Jordi Pujol la prohibició que els Mossos d'Esquadra de la seva escorta s'emportessin les armes a Itàlia. "Pot semblar un afer intrascendent que té la seva explicació en l'aplicació de l'ordenament legal vigent i en la voluntat de les autoritats italianes de restringir les escortes armades, però Pujol s'ha sentit molt ofès pel ministeri d'Afers Estrangers. Les seves declaracions a Roma són conseqüència d'aquest enuig del president", han assenyalat aquestes fonts.



Jordi Pujol

L'incident de les pistoles es va desencadenar quan el cap de servei d'escortes de la Generalitat, Sergi Loughney, va enviar una comunicació a l'ambaixada d'Espanya a Roma per demanar que es tramités un permís d'importació d'armes pels Mossos d'Esquadra que havien d'acompanyar Pujol en el seu viatge a Itàlia. El fet que aquesta comunicació anés firmada per un cap de servei i no per un càrrec de més rellevància orgànica de l'administració autonòmica va motivar que l'ambaixada fes una consulta al ministeri d'Afers Estrangers. A la vegada, el ministeri, en conèixer que la Junta de Seguretat de Catalunya no havia aprovat la sortida de Mossos armats a l'estranger, va denegar la tramitació del permís.

CONTRAPUNT

Federico Abascal

Atlantisme d'efecte retardat

Des de fa temps, alguns ciutadans sospitem que, al president de la Generalitat, li desagrada la política exterior del govern socialista. En el fons, la política que més agrada és la pròpia, i així ho suggereixen tant l'autocomplaença de Felipe González com, molt especialment, l'admiració que Jordi Pujol s'autoprofessa. No és estrany, doncs, que Pujol critiqui la política atlantista de González, encara que sorprengui que emet les crítiques a l'estranger, aplicant a la seva llibertat d'expressió el vell principi d'extraterritorialitat.

Els F-16 que seran desallotjats d'Espanya són ara un simple pretext per recordar la trajectòria de Pujol davant l'Aliança Atlàntica. A la llum de les seves declaracions d'Itàlia, es recordava ahir que els EUA havien pressionat Pujol perquè s'oposés a la celebració del referèndum sobre l'OTAN, però ningú creia que l'haguessin pressionat tant i amb efecte retardat. Pujol es va oposar al referèndum, però no sembla assenyat pensar que ara s'oposi al seu resultat, reflex més o menys mil·limètric de la sobirania popular. Les declaracions d'Itàlia podrien interpretar-se com un *divertimento* improvisat entre atlantistes vocacionals.



Raimon Obiols

Els EUA no van entendre l'ambigüitat al referèndum

DdB

BARCELONA. – Si bé Jordi Pujol ha tingut, de sempre, una posició decididament pro-atlantista, el partit que governa la Generalitat va donar llibertat de vot als seus afiliats i simpatitzants en el referèndum sobre l'adhesió d'Espanya a l'OTAN de 1986. En consignes *de boca a orella*, segons es va publicar aleshores, CiU va proposar el vot negatiu o l'abstenció, si bé Pujol va manifestar la seva intenció de votar sí. Aquesta posició ambigua va provocar un patent malestar a la representació diplomàtica dels EUA a Espanya, que havia apostat per la capacitat de liderat polític de Pujol.

Fins ara, i a excepció del suport donat a la invasió nord-americana de l'illa de Granada, Jordi Pujol ha eludit qualsevol referència conflictiva relacionada amb el disseny de la política exterior del govern central. Al contrari, en els seus viatges a l'estranger ha subratllat les seves coincidències amb la tasca que desenvolupa el ministeri d'Afers Estrangers i s'ha hostatjat habitualment a les ambaixades d'Espanya en els països visitats. En aquesta ocasió, Pujol ha trencat la línia d'actuació i no s'ha allotjat a l'ambaixada perquè hi ha un altre hoste rellevant, el president del Congrés dels Diputats, Fèlix Pons.

El PSC interpel·larà el president al Parlament per via d'urgència

Raimon Obiols demana que Pujol expliqui a quin lloc de Catalunya pensa ubicar els F-16

DdB

◆ BARCELONA. – El PSC ha anunciat que presentarà una interpel·lació per via d'urgència perquè Jordi Pujol expliqui davant el Parlament de Catalunya les declaracions fetes a Roma sobre la retirada dels avions F-16 i la política exterior d'Espanya en relació amb l'OTAN. Raimon Obiols, secretari general dels socialistes catalans, va qualificar ahir la intervenció del president de la Generalitat de "greu irresponsabilitat política" i de "contradicció terrible, atesa la inhibició irresponsable mostrada per Pujol i CiU en el referèndum de l'OTAN".

Raimon Obiols, en relació amb les declaracions de Pujol, va raonar: "Si el president està en contra que marxin del territori espanyol els avions F-16, això vol dir que és partidari que a Catalunya hi hagi forces nord-americanes. Volem saber si Pujol està disposat a cedir l'aeroport del Prat, el de Sabadell, el de Reus o construir una base nova en territori català perquè s'hi instal·lin els F-16".

Més atlantista que ningú

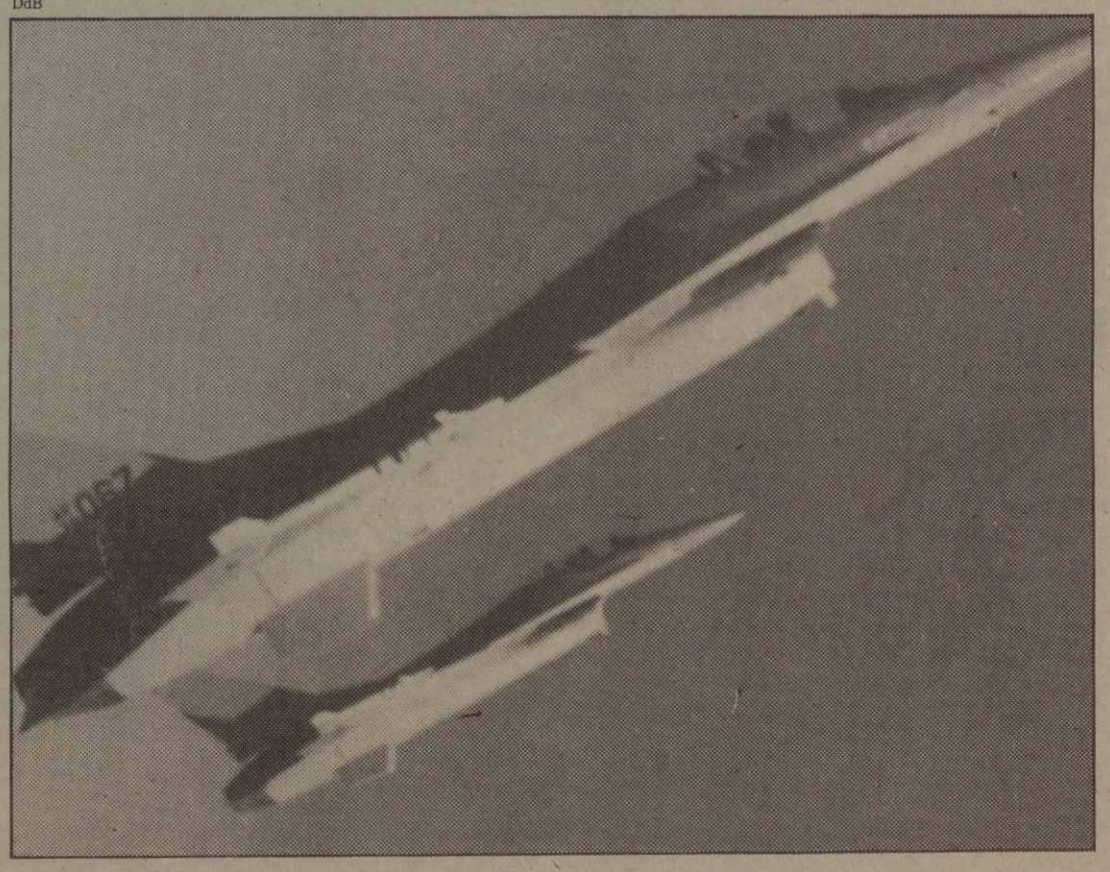
Pel secretari general del PSC, "les declaracions de Pujol posen de manifest el màxim menyspreu i la manca absoluta de respecte per la voluntat expressada pels ciutadans del nostre país en el referèndum de l'OTAN. Sembla que Pujol es vulgui fer perdonar pels nord-americans la seva actitud confusa davant el referèndum i per això ara es declara més atlantista que ningú. Tractant-se del president de Catalunya, les seves paraules són d'una incoherència absoluta, ja que aquí va guanyar el 'no'".

Raimon Obiols, interpel·lat pels periodistes als passadissos de la Convenció per una Majoria Nacional i de Progrés, va criticar Pujol per la seva oposició al trasllat dels F-16: "Aquesta decisió és el resultat d'unes negociacions llargues i difícils entre Espanya i els Estats Units. Posar en qüestió l'acord pres entre els dos països denota una forta irresponsabilitat política. D'altra banda, aquesta mesura és conseqüència directa dels resultats del referèndum sobre l'OTAN i Pujol demostra una falta de respecte per la sobirania popular".

Segons l'opinió del candidat socialista a la presidència de la Generalitat, les polèmiques declaracions de Pujol no són fruit del conflicte originat per les armes de la seva escorta, sinó que la seva intervenció estava "preparada, mesurada i assumida amb totes les seves conseqüències". Per Obiols, l'afer de les pistoles és una qüestió d'ordenament legal que no té més importància i que obeeix a la voluntat del govern italià de reduir la presència d'escortes estrangers armats al seu territori.

Per la seva banda, Pasqual Maragall ha emmarcat aquestes declaracions en l'estil de fer política que practica el president de la Generalitat: "Dels problemes quotidians, no en parla mai i, en canvi, sempre busca problemes externs per mantenir la tensió entre Catalunya i Madrid". L'alcalde va fer esment, en aquest sentit, a l'absència sistemàtica dels representants de la Generalitat en les reunions del Consell de Seguretat.

DdB



Pujol va aprofitar l'últim dia d'estada a Roma per criticar la sortida dels avions F-16

Ribó recorda que el "no" va guanyar a Catalunya

◆ BARCELONA. – Rafael Ribó, president de la coalició Iniciativa per Catalunya, va acusar el president de la Generalitat de "ignorar la voluntat del poble català", en relació amb les declaracions fetes per Jordi Pujol sobre l'OTAN i la sortida del territori espanyol dels avions F-16. El grup parlamentari del PSUC ha anunciat que plantejarà una acció parlamentària sobre aquest tema a la Cambra catalana.

Per Ribó, les declaracions del president de la Generalitat "van en contra de la voluntat expressada pel poble català en el referèndum sobre l'OTAN, on el *no* va guanyar, i xoquen també amb l'opinió majoritària del poble espanyol, que va acceptar la vinculació a l'Aliança Atlàntica amb la condició que les forces nord-americanes marxessin del país".

El president d'Iniciativa per Catalunya i secretari general del PSUC ha afegit que "Pujol, en qualitat de president de la Generalitat, no pot actuar sota les directrius atlantistes i conservadores del seu partit, ni ignorar la voluntat democràtica del poble català, ni pretendre instrumentalitzar-la d'aquesta manera".

Segons l'opinió de Rafael Ribó, l'anunciada sortida dels avions F-16 és "una conseqüència dels resultats del referèndum sobre l'OTAN, que el govern central ha començat a complimentar, encara que de manera minoritària". El líder comunista ha destacat que "tant el PSOE com Convergència coincideixen en la seva política pro-atlantista al capdavant dels governs que presideixen".

LA CONVENCIÓ DE SANTS

Cap a una gran coalició d'alternativa a CiU

El document bàsic de la convenció critica la subordinació del socialisme català a l'espanyol

Diari de Barcelona

◆ BARCELONA. – Tres propostes fonamentals, després d'una anàlisi general dels deu anys d'autonomia, són presentades al document bàsic de la Convenció de Sants *Per una majoria nacional i de progrés*. La tercera i principal proposta és la realització d'un acostament entre el PSC, Iniciativa per Catalunya i ERC que tradueixi com a nova gran coalició "la capacitat de reacció i mobilització general dels sectors de progrés de la societat catalana, que avui són majoria en el nostre país", segons el document base de la convenció.

Les altres dues propostes es refereixen al contingut de l'autonomia i al desenvolupament econòmic. Quant a l'autonomia, es critica que "la tàctica orientada al conflicte formal no reporta resultats pràctics perceptibles" i assenyala que "les relacions entre el govern de Catalunya i el govern de l'Estat han d'estar presidides per la lògica dels interessos, moltes vegades contraposats, i no per la lògica de l'emotivitat". Prioritat, doncs, a la negociació concreta, "no a l'enfrontament retòric", amb l'objectiu d'assolir "noves cotes de competències i un nivell més ampli i potent d'autogovern polític".

En el camp de l'economia es propugna que "un govern nacional de progrés és també convenient en una conjuntura de rellançament econòmic, per donar a l'obra de govern una perspectiva reformadora favorable als sectors populars de la societat catalana i per tornar a la Generalitat una coloració més oberta i plural, que permeti aglutinar esforços *més amplis i potents i, en consegüència*, una ambició i un dinamisme de més volada".

FRANCESC SIMÓ



L'alcalde Pasqual Maragall va ser un dels oradors de la Convenció per una Majoria de Progrés

Voluntat d'integració

El document formula les *Propostes per a una nova majoria nacional de progrés* a la seva segona part. La primera part es titula *Un moment decisiu en el procés d'afirmació nacional de Catalunya*. El període més llarg d'autonomia política de la història contemporània, de 1977 a 1987, és considerat fonamentalment –"perquè els intents de tergiversació històrica no acabin emmascarant la realitat"– com "un camí fet que només ha estat possible perquè a les primeres eleccions, el juny de 1977, les esquerres van ser majoritàries".

Junt amb aquest reconeixement, però, el document realitza una doble constatació, la crisi comunista i el caràcter minoritari del nacionalisme radical, i una autocrítica. Gràcies a la unitat socialista, diu el document, "els sectors populars i progressistes han donat la seva representació política a unes forces de signe catalanista, les temptacions *lerrouxistes* no han trobat un espai on prosperar i el procés de recuperació de l'autonomia política s'ha pogut establir i fonamentar sobre una voluntat d'integració de la societat catalana".

Els costos de la unitat

I d'aquesta manera continua: "Però els costos d'aquesta unitat també han estat considerables. La veu del socialisme català ha estat sovint condicionada per la seva vinculació amb el socialisme espanyol. Sectors importants de la societat catalana han trobat a faltar la posició de fermesa que esperen de l'esquerra majoritària per denunciar els errors, quan n'hi hagi hagut, d'una política poc respetuosa amb l'autonomia de Catalunya per part del govern central".

El document analitza també que "l'enfrontament entre el nacionalisme conservador i el centralisme ha difuminat el projecte de les forces d'esquerra" fins al punt que CiU "s'ha instal·lat amb una desimboltura abusiva a la Generalitat".

Denuncia també la nova col·laboració de CiU amb forces abans anticatalanes i afirma que "és inquietant" el fenomen de "l'expansió d'una mena de neonacionalisme instrumental de la dreta".

TERRASSA JAZZ FESTIVAL

divendres 11 març 10 nit	GRP All Stars	Lee Ritenour • guitarra Dave Grusin • teclats Tom Scott • saxos Tim Landers • baix Art Rodríguez • percussió	Casino del Comerç 2.000 ptes.
dijous 17 març 10 nit	Buster Benton Blues Band	Buster Benton • veu i guitarra Smiling Bobby • veu i guitarra Carlos Showers • guitarra rítmica Judia Hicks • guitarra baixa Bubba Goldsby Jr. • bateria	Centre Cultural 1.500 ptes.
dissabte 19 març 10 nit	Hermeto Pascoal e grupo	Hermeto Pascoal • piano,flauta i saxos Jovino Santos • piano i flauta Carlos Mata • flauta i saxos Itibere Zwarg • baix i tuba Marcio Bahía • bateria Pernambuco • percussió	Centre Cultural 1.500 ptes.
dimecres 23 març 10 nit	George Robert-Tom Harrell Quintet	Tom Harrell • trompeta George Robert • saxos soprano i alt Dado Maroni • piano Reggie Johnson • baix Bill Goodwin • bateria	Amics de les Arts 1.200 ptes.
dissabte 26 març 10 nit	Paul Bley Andrew Hill-Joe Henderson Quartet	Paul Bley • piano Joe Henderson • saxo tenor Andrew Hill • piano Stanley Gilbert • baix Al "Tootie" Heath • bateria	Centre Cultural 1.500 ptes.
diumenge 27 març 2/4 de 8 vespre	Michel Petrucciani Trio	Michel Petrucciani • piano Andy McKee • baix Elliott Zigmund • bateria	Centre Cultural 1.500 ptes.

AJUNTAMENT DE TERRASSA
Diputació de Barcelona
Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya
CAIXA DE TERRASSA
Organitza Club de Jazz d'Amics de les Arts i Joventuts Musicals

Venda anticipada:
Terrassa:
Amics de les Arts (Teatre 2)
Recording (Rambla d'Egara 89)
Sabadell:
Llibreria El Punt (Dr. Puig 40)
Barcelona:
Discos Castelló (Tallers 7, Tallers 79, Nou de la Rambla 15)
Cova del Drac (Tuset 30) tarda i nit

Informació i Reserves:
(93) 786 27 09 tardes de 6 a 9
excepte diumenges

Trencar la majoria absoluta, objectiu del CDS

Adolfo Suárez tanca avui el segon congrés del seu partit català, on CiU és molt criticada

Antoni Fernández /
Corresponsal

◆ PLATJA D'ARO. – Amb la presència d'Adolfo Suárez, ahir va començar a Platja d'Aro el segon congrés federal del Centre Democràtic i Social de Catalunya. "Per anar més lluny", és el lema del congrés, que aplega a Platja d'Aro més de dos-cents compromissaris de tot el principat. Al llarg de la primera jornada es va aprovar el programa electoral. L'objectiu bàsic és aconseguir "un grup parlamentari fort que trenqui la majoria absoluta de Convergència".

Adolfo Suárez és a Platja d'Aro i continuarà a Catalunya de manera quasi permanent fins a la celebració de les eleccions. El líder centrista va assegurar que la proposta del CDS "està aconseguint cada dia que passa més suport popular" i no descarta la possibilitat de tornar a la Moncloa ben aviat "potser després de les properes eleccions generals".

Suárez va manifestar que l'increment abstencionista de l'electorat espanyol està motivat "pels partits polítics i pels seus dirigents, als quals només interessa aconseguir el poder i després mantenir-lo com sigui". Al referir-se a Catalunya, el president estatal del CDS va afirmar que "no es pot pretendre transmetre sempre una imatge de victimisme" i va dir que "fins ara s'ha perdut molt temps en petites discusions entre el govern central i la Generalitat".

Pacte condicionat

El líder centrista no va avançar amb qui podria pactar el seu partit després de les eleccions del maig, però va assegurar: "fins ara la nostra política ha estat donar suport a la força política que aconsegueix la majoria, quan la majoria no és absoluta". Suárez va afegir: "els pactes dependran dels projectes polítics que tinguin més concordança amb el nostre".



Suárez participa al congrés

Antoni Fernández Teixidor va assegurar: "Catalunya necessita un centre polític i aquesta és la nostra proposta". El president dels centristes catalans va dir: "Fa deu o dotze anys Catalunya tenia un prestigi polític que ara ha perdut. Nosaltres estem disposats a recuperar aquest prestigi pel nostre país". Fernández Teixidor va qualificar d'electoralistes "aquells partits que ara pretenen la reforma de l'Estatut. Nosaltres pretenem que l'Estatut es compleixi i que es desenvolupi, i volem fer de Catalunya una autonomia que sigui imitable arreu d'Europa".

El president del CDS de Catalunya va criticar el govern de Convergència i el va acusar de governar per una minoria. "La dreta conservadora no pot servir mai la majoria dels catalans", va dir.

Xicoy, candidat a presidir el Parlament

No està definit el seu lloc a la llista de CiU

DdB

◆ BARCELONA – Joaquim Xicoy serà el candidat de la coalició Convergència i Unió a la presidència del Parlament de Catalunya, segons va informar en roda de premsa el comitè de govern del partit Unió Democràtica de Catalunya, presidit per Duran Lleida.

El consell nacional del partit, reunit ahir des de les deu del matí, que va rebre la visita del lendhakari Ardanza, va especificar que encara falta decidir en quin lloc de la llista de CiU anirà Xicoy. La llista es farà definitiva a la reunió que mantindran ben aviat UDC i CDC. Va anunciar-se que un membre d'Unió Democràtica constarà cada quatre llocs a la llista de la coalició per Barcelona. D'aquesta manera, a Xicoy, li seguiran Joan Rigol, Ferran Pont i Domènec Sesmilo.

A Lleida, en el quart lloc de la llista hi haurà Francesc Guasch i en el cinquè Miquel Padilla. A Tarragona, Enric Vendrell ocuparà el tercer lloc i Joan Antoni Mur el quart. A Girona, on encara no s'ha especificat l'ordre, el cap de llista d'UDC serà Oriol Sunyé, i després hi haurà Maria Gràcia Bosch.

El comitè de govern d'Unió Democràtica de Catalunya va assegurar que les llistes s'han realitzat sense polèmiques internes i que esperaran les eleccions amb tota tranquil·litat. Després d'assegurar que no hi haurà cap problema amb la futura reunió que es mantindrà amb el CDC, Durán Lleida va anunciar l'aprovació del pressupost per l'any 1988, incrementat en un 35% respecte al de l'any anterior. També es va aprovar la composició definitiva dels 37 consells comarcals.

CiU no donarà suport a cap partit en els consells comarcals

UDC només obtindrà tres presidències

Àngels Marín

◆ BARCELONA. – El secretari general per delegació de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC), Miquel Roca, va manifestar ahir que el seu partit "no serà bel·ligerant entre forces que pacten", quan es referia a les converses que el Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) i Iniciativa per Catalunya (IC) mantenen per arribar a un pacte de govern en els consells de les comarques del Baix Llobregat, Garraf i el Vallès Occidental.

Roca va assenyalar també que en cas que els partits d'esquerra no arribessin a un pacte, la coalició Convergència i Unió (CiU) no donaria suport a cap d'aquests partits, sinó que intentaria un acord global. El secretari general va afegir que el seu partit no aspira a la presidència d'aquestes comarques.

Miquel Roca va efectuar aquestes declaracions en un hotel barceloní un cop finalitzats els actes de la primera conferència de consellers comarcals de Convergència i Unió.

La conferència, a la qual van assistir els 548 consellers comarcals de CiU, va ser un acte de preparació per la constitució dels consells, el dimecres pròxim dia 9 de març, i d'explicació de les línies a seguir pels consellers convergents dins d'aquests consells.

CiU accedirà a la presidència per majoria absoluta o relativa de 34 dels 38 consells comarcals de Catalunya. Miquel Roca va llançar a la resta de forces polítiques catalanes l'oferta de participar en l'elaboració del reglament i del programa dels consells. Roca va dir: "És important que totes les forces polítiques hi siguin presents. Volem que les actuacions dels consells siguin molt institucionals no amb el suport de la majoria, sinó per consens".

Només tres de les candidatures per la presidència dels consells de CiU són encapçalades per militants d'Unió Democràtica de Catalunya, les de les comarques de les Garrigues, Anoia i la Vall d'Aran.

Una de les línies marcades per CiU dins les llistes de candidatures als consells comarcals és que totes les poblacions hi tinguin un representant, a part del president.

La polèmica dels Mossos

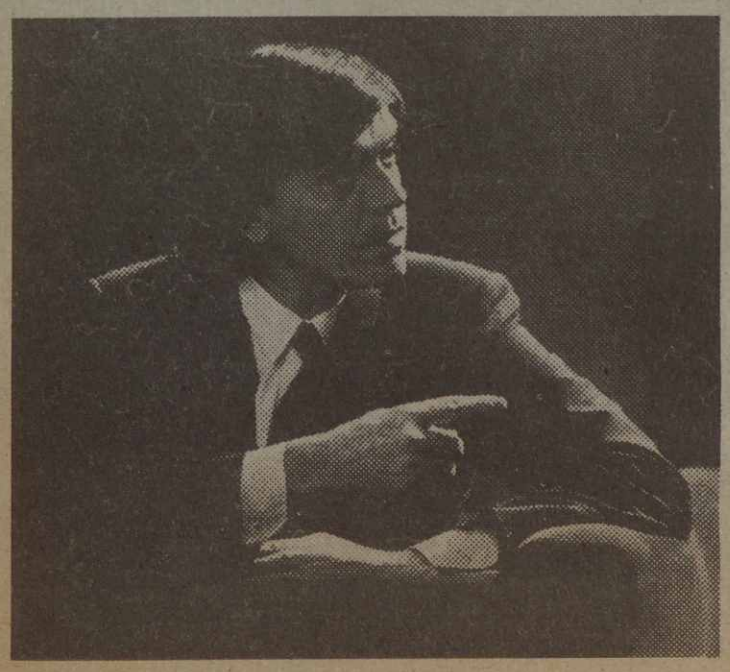
Miquel Roca es va pronunciar també sobre el cas de la prohibició, per part del govern central, als Mossos d'Esquadra de dur la seva arma fora de l'àmbit territorial de Catalunya. Per Roca, "no es pot trivialitzar l'assumpte és un problema més de fons". I va afegir: "El cas és si es volen o no respectar les competències de la Generalitat en matèria de seguretat ciutadana. És una irresponsabilitat molt gran que el govern vulgui prescindir del concurs de la Generalitat i dels Mossos d'Esquadra, quan mai havia estat tan malament la seguretat ciutadana. El fracàs d'aquesta és un fracàs del govern, un fracàs total, absolut i inqüestionable".

DdB



Miquel Roca va donar instruccions als consellers de CiU

JOSEP M. FLOTATS



PER UN SÍ O PER UN NO
DE NATHALIE SARRAUTE
DILLUNS 7 A LES 22.05
NOMÉS A TV3 TELEVISIÓ DE CATALUNYA

JUANJO PUIGCORBÉ

